

[Drachmann.]

Jeg skal, som jeg allerede har sagt, indskrænke mig til mere principielle Betragtninger i dette Øjeblik, idet Drøftelsen af de Enkeltheder, som dette Lovforslag kan give Anledning til, bedst kan finde Sted i et Udvalg. Vi har forskellige Ting at fremføre, og den højtærede Finansminister vil jo næppe være forbavset over, at der for os kan være et og andet at indvende. Vi tilsiger ogsaa fra vor Side en velvillig Behandling, maaske ud fra en udadtil mindre stærk Følelse for Regeringen, end det ærede Medlem Hr. Himmelstrup officielt har malet paa sig, men maaske ud fra en mere loyal Vilje til at arbejde med paa Løsningen af de for Landet afgørende økonomiske og finansielle Problemer. Men vi bliver ved at fremhæve, at vi maa i Lag med den egentlige Strukturændring af dansk Økonomi, og den kommer ikke af sig selv, den kommer ikke, fordi vi sidder og venter paa, at alt skal blive godt igen, venter paa, at det ærede forhenværende Medlem Hr. Madsen-Mygdals Aand igen skal svæve over Vandene og trænge ud over Verden og omvende alle de forvildede, for slet ikke at tale om det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Aand, som maaske endnu mindre vil være i Stand til at løse et saa stort Problem. De gamle Dage kommer ikke tilbage, og hvis vi ikke i Tide skrider ind og bevidst lægger dansk Økonomi og dansk Erhvervsliv om, vil den nuværende Udvikling fortsættes og blive mere og mere alvorlig; der vil komme større og større Krav fra kriseramte Landbrugere, der hverken ved ud eller ind, om fortsat Støtte og Krav fra arbejdsløse om fortsat Støtte gennem en Sociallovgivning, der vil tyngede det hele til Jorden og maaske tilsidst bryde sammen, og tilbage vil der ikke blive andet end Krav og Krav til Statskassen, Krav, som det foreliggende Lovforslag jo i sig selv er Udtryk for. Men uden den bevidste Gaaen i Lag med Problemerne, den bevidste Byggen et nyt dansk Produktions-samfund op med fuldkommen og loyal Tilsidesættelse af alt, man i gamle Dage har ment og svoret til, navnlig alt, hvad Udviklingen har vist er skrup forkert, og som man derfor med god Samvittighed kan sige Farvel til, uden dette er Danmarks Fremtid virkelig ikke saa lys, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde, men tværtimod meget, meget mørk.

Med disse maaske noget spredte Bemærkninger skal jeg sluttelig med de Forbehold, jeg i øvrigt maa tage over for Enkeltheder, tilsige vort Partis Medvirkning til at gennemføre dette Forslag, idet

vi erkender, at de Indtægter, der er Tale om, desværre stadig væk er paakrævede som Følge af den Krise, der hersker i det danske Landbrug, paaført dette Landbrug af en forfejlet og uansvarlig Politik fra tidligere Lederes Side, og i et Erhvervsliv, hvis Skavanker er saa grelle, netop fordi man har undladt bevidst at bygge det op, der skulde bygges op, nemlig et dansk Erhvervs-samfund, der var alsidigt og derfor ogsaa bæredygtigt og sundt.

Rager: Da den højtærede Finansminister forelagde dette Lovforslag, var Ministeren jo sikkert vidende om, at Forslaget ikke var af den Art, som bringer sin Mand en rent umiddelbar Popularitet. Man er aldrig glad ved Afgiftslove, hverken naar de er originale eller naar de bliver forlængede. Man er særlig ikke glad for dem, naar der er Principper i dem, som ikke er af den Art, som man selv hylder. Men selv om Populariteten ikke kommer i det Øjeblik, den højtærede Finansminister forelægger sit Forslag, saa er det jo muligt, at Historiens Dom vil blive en anden. Naar vi ser paa den Situation, der foreligger i Øjeblikket finansielt herhjemme, saa tror jeg, uanset hvilken Forhistorie der kan være, hvilken Grad af Pessimisme eller Optimisme man kan svinge sig op til, jeg tror at det rent nøgterne — naar man faar Benene paa Jorden — er det, at et Forslag, der skaffer Statskassen et Indtægts-beløb omtrent som det, dette Forslag skaffer, er nødvendigt, og naar man har erkendt dette, tror jeg ogsaa, man videre vil erkende, at Ministeren ikke har gjort helt forkert i at forelægge et Forslag om Forlængelse af de bestaaende, en Gang tilvebragte midlertidige Skatter paa dette Omraade. Ud fra dette Hovedsynspunkt vil jeg ogsaa tilsige den højtærede Minister vort Partis Medvirkning til Forlængelse af disse Love.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup henviste til, at disse Indtægtslove i sin Tid var gennemført for at afholde ganske bestemte Udgifter, som nu ikke skulde være til Stede i samme Omfang, men naar vi maa erkende, at der er Udgifter, hvis Totalomfang stadig er af samme Højde, saa nytter denne Henvisning jo forholdsvis lidt. Saa kunde man naturligvis høre til dem, der rejste et beklagende Kor, hvis man ikke ved nærmere Granskning maatte komme til det Resultat, at man selv havde været med til at skaffe Staten alle disse Udgifter paa Halsen, og jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup vil kunne